

Til § 57.

Stk. 1 er ny. Oplysningspligten efter 1. pkt. for ejere af vandforsyningsanlæggene skal kun omfatte tilgængelige oplysninger om det pågældende anlæg. Hvad særligt angår oplysninger om indvundne vandmængder, henvises tillige til nærværende forslags § 12, stk. 4, og § 15, stk. 3. — 1. punktum har navnlig betydning for private vandforsyningsanlæg, idet der for kommuner gælder en noget videregående oplysningspligt efter 2. pkt. 2. pkt. giver kommunalbestyrelserne oplysningspligt vedrørende alle vandforsyningsanlæg, der forsyner kommunens beboere, og der skal gives ikke alene i forvejen tilgængelige oplysninger, men også oplysninger, som kommunen f. eks. først må indhente ved rundspørge eller inspektion hos vandforsyningsanlæggene. Oplysningerne skal dog fra forespørgeren være nærmere angivne, og det forudsættes, at kommunen — bortset fra tilfælde, hvor der gives pålæg efter forslags § 7, stk. 2, — ikke mod sin vilje sættes til meget omfattende undersøgelser. Kommunalbestyrelsen skal endvidere give oplysning om foreliggende undersøgelser og planer vedrørende kommunens vandforsyning, jfr. forslags § 2.

Stk. 2 stemmer med 1857-lovens § 9, 4. pkt., og forskellige regulativer, jfr. § 10, stk. 2, i Ingeniørforeningens regulativ, og svarer til KF § 26, stk. 2, men omfatter også de i § 56 omhandlede private vandværker.

Til § 58.

Stk. 1 er nyt, men svarer for sundhedskommissionernes vedkommende til en lang række sundhedsvedtægtsbestemmelser, jfr. normalsundhedsvedtægten for landkommuner § 5. Tilsynsbestemmelsen omfatter også tilsyn med autoriserede laboratorier.

Stk. 2 stemmer med 1857-lovens § 9, 1. og 2. pkt., og forskellige regulativer, jfr. § 10, stk. 1, i Ingeniørforeningens regulativ, og svarer til KF § 26, stk. 3, men omfatter også de i § 56 omhandlede private vandværker.

Da undersøgelser af betydning for vandforsyningen næppe vil nødvendiggøre dyberegående indtrængen i private forhold på den undersøgte ejendom, har man ikke ment det nødvendigt at udbygge bestemmelsen i overensstemmelse med § 91 a i forslag til lov om ændring af vandløbsloven.

Til § 59.

1926-lovens § 1, stk. 4, giver regler om adgang for vandforsyninger til mere indgribende undersøgelser på fremmed grund. Noget mere udførlige bestemmelser i denne retning er givet i vandløbslovens

44 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

§ 90. KF § 29 sammenarbejder disse bestemmelser, men fraviger vandløbslovens regel ved at fastsætte, at undersøgelsesarbejderne så vidt muligt skal varsles forud ved særlig meddelelse til de enkelte grundejere. Dette er i overensstemmelse med den senere, i øvrigt noget lignende bestemmelse i § 3 i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

I § 59 har man i noget højere grad bygget på bestemmelsen i § 3 i ekspropriationsloven af 1964.

Til § 60.

Efter 1926-lovens § 13, stk. 1, skal den vandløbsret, der behandler sagen om et nyt vandafledningsanlæg, overgive sagen til en landvæsenskommission nedsat efter vandforsyningsloven, hvis ejeren af et vandforsyningsanlæg eller sundhedsmyndighederne i henhold til 1926-lovens bestemmelser nedlægger protest mod vandafledningsanlægget for at hindre grundvandets forurening eller fare for sænkning af grundvandstanden. Efter § 13, stk. 2, skal vandløbsretten endvidere overgive sagen til en landvæsenskommission nedsat efter 1926-loven, hvis den selv skønner, at der er mulighed for, at afledningsanlægget kan blive i strid med 1926-loven.

1926-lovens § 13, stk. 3, bestemmer på den anden side, at hvis der under en sag for en landvæsenskommission, der er nedsat i medfør af 1926-loven, fremkommer spørgsmål, der berører vandløb m. v., kan den landvæsenskommission, der er nedsat i anledning af vandforsyningssagen, afgøre disse spørgsmål efter den gældende vandløbslovgivning. Bestemmelsen giver kun landvæsenskommissionen en ret, men ikke en pligt til at behandle sådanne vandløbsspørgsmål; opstår der i forbindelse med vandforsyningssagen større vandløbsspørgsmål, f. eks. om en større kloakering, kan kommissionen henvise spørgsmålet til en vandløbsret.

KF har i § 33, stk. 1, 2 og 4, foreslået regler, der viderefører 1926-lovens § 13.

En regel svarende til 1926-lovens § 13, stk. 1, er nu optaget i landbrugsministeriets forslag til lov om ændring i vandløbsloven, jfr. dette forslags affattelse af vandløbslovens § 7, stk. 2. Det er ikke fundet nødvendigt at have en udtrykkelig bestemmelse svarende til 1926-lovens § 13, stk. 2. Nærværende forslags § 60 svarer til 1926-lovens § 13, stk. 3, jfr. KF § 33, stk. 4.

Til § 61.

Efter 1926-lovens § 2, stk. 7, skal akterne i vandforsyningssager sendes til amtet til registrering og opbevaring. En genpart af kendelsen, ledsaget af kort med angivne oplandsgrænser, skal indsendes til indenrigsministeriet til opbevaring.